

Overdenking zondag 3 mei 2020

Gemeente van Jezus Christus verbonden op afstand, maar verbonden!
Beste luisteraar die zo maar aanhaakt

IK BEN HIER DE BAAS!

Zijn gezicht is dicht bij het uwe. U riekt zijn zure adem. U ziet in zijn toegeknepen ogen.

En hoewel u het idee hebt, dat hij uw hart kan horen kloppen, klinkt uw stem rustig als u zegt: ... Ja, wat zou u op dat moment willen zeggen?

ICH BIN IHR FÜHRER!

Zijn stem klinkt door tientallen luidsprekers en om u heen gaan de handen schuin omhoog, bij wijze van groet. En ook uw stem klinkt mee in het koor: Heil Hitler!
Maar in uw hart klinken stil de woorden: De Heer is mijn herder.

Het is nog maar 75 jaar geleden dat er een einde kwam aan de barbaarse overheersing van een man die zich voordeed als dé herder van zijn volk.

...

En wat antwoord jij als jou nu gevraagd zou worden: 'Door wat laat jij je leiden?'

...

Hebben we leiding nodig of vinden we zelf onze weg wel.

In de woorden van het gedicht van Luc klinkt het dat wij mensen geneigd zijn af te dwalen naar een woestijnbestaan. Als we onze eigen gang gaan dan geraken we niet bij de groene weiden en de wateren der rust.

We hebben leiding nodig, maar waar zoeken we die?

Ik vertel u niets nieuws als ik zeg dat er vele leiders zich aandienen. Vaak mannen, maar het kunnen evengoed vrouwen zijn die ons op sleeptouw willen nemen. Dat is niet nieuw, het is van alle tijden. Maar we zouden toch onderhand eens moeten weten dat veel leiders alleen maar uit zijn op eigen voordeel, op eigen aanzien op eigen gewin, op macht. En dan denk ik niet alleen aan politieke leiders, maar ook aan geestelijke.

De tekst uit het Evangelie van vandaag begint met de woorden: "Waarachtig, ik verzeker u: wie de schaapskooi niet binnengaat door de deur maar ergens anders naar binnen klimt, is een dief of een rover."

Dat zijn geen lieverige woorden. Dat beeld hebben we soms bij die Herder, een vriendelijke man die ons draagt door de ellende heen. Zo wordt de herder dan ook afgebeeld, zo schrijft Lucas erover in een gelijkenis over een schaap wat verloren gelopen is.

Maar in de Psalm van vandaag gaat het er over *welke herder wij volgen willen!* De herder van Psalm 23 is de herder die onze ziel wil behoeden voor verdwalen, die ons wil leiden in het spoor van de gerechtigheid. Dat spoor dat gaat niet over rozen, integendeel het kan gaan door een dal van schaduwen des doods of anders vertaalt door diepe duisternis. Als je je inzet voor het recht van de medemens, dat haar

recht gedaan wordt, dan loop je kans op kwetsuren op opsluiting. Godzijdank leven we in een land waar de rechtspraak onafhankelijk is en de rechten van andersdenkenden en minderheden gerespecteerd worden. Daar zullen we ons ook te allen tijde voor in moeten zetten. Dat is onze christenplicht. Dat mogen we nooit, nooit vergeten. We kunnen ons ook engageren voor de rechten van medemensen elders of organisaties steunen die dat doen. Heb lef om je in te zetten voor diegene die onrechtvaardig behandeld wordt en weet de Heer is met je. Je mag het in zijn Naam doen.

Deze vertaling naar nu mogen we niet vergeten als we de overbekende Psalm 23 lezen en Johannes 10 waarin Jezus spreekt over dieven en bandieten, daarbij denkt Hij hoogstwaarschijnlijk aan de godsdienstige leiders van toen. Leiders die hun volksgenoten wetten oplegden waaraan ze zichzelf niet hielden. Dieven en rovers zijn het, die geen hart hebben voor de schapen die aan hun zorg zijn toevertrouwd. We mogen ons gelukkig prijzen als we leiders hebben die niet uit zijn op persoonlijk voordeel. Zulke leiders zijn een applaus waard. En in een democratische samenleving zijn we daar ook medeverantwoordelijk voor. Ik bedoel, we zijn er verantwoordelijk voor dat we die mensen verkiezen die ons willen leiden op het spoor van de **rechtvaardigheid**. Elk land krijgt de leiders die het verdient zeggen ze wel eens, en in zekere zin is dat zo.

Sommigen van de luisteraars willen wellicht ook graag een meer geestelijke vertaling van de Bijbelgedeelten van vandaag. Die wil ik geven, als we de praktische vertaling naar nu maar niet vergeten. Luc heeft al een voorzet gegeven. Hij spreekt over de Geest die ons aanspoort, de Geest die ons Kracht geeft. Dat is een voluit Bijbels beeld. Het is de Geest die Jezus kracht gaf, die hem aanspoorde, waarvan Hij zelf zei dat die er altijd zou zijn en overal. In die Geest overwinnen we ook onze angsten, ook angsten over onze gezondheid en die van anderen om ons heen. *Geef mij nu je angst, ik geef je er hoop voor terug*, zingt Guus Meeuwis, *Geef mij nu de nacht, ik geef je de morgen terug*. Een heerlijke meezinger. *Geef mij nu het duister, ik geef je het licht van de morgen*, die evenals veel christelijke liederen ons ook mee kan nemen in een sfeer waarin we ons even opgetild voelen boven onszelf. Mag ik een stoute vraag stellen? Met wie vereenzelvigen wij ons dan? Met de *ik* die hoop geeft of met degene die leeft in angst? Wellicht het ene moment met de ene en het andere moment met de ander?

Ik, ik ben degene die bang is

Ik, ik wil diegene zijn die hoop brengt

Ja, we zijn het allebei

Laten we ons open stellen voor de Geest van God, de heilige Geest. En alles wat dat in de weg staat, durf dat uit handen geven.

Open je hart voor en luister naar de woorden van Jezus die gezegd heeft:

Kom allen naar mij toe die afgemat en belast zijn, en Ik zal je rust geven.

En wees op jouw beurt bereid om die mensen die afgemat en belast zijn te ontvangen en een beetje rust te bieden.

Dat de kerk zo'n rustplek mag zijn in deze stad. En wij gastvrouwen en gastheren die kunnen luisteren en bemoedigen.

Nu vanuit je kot en straks weer in de Hazegraskerk op de zondagen en de woensdagnamiddagen.

En ben je een leider, in het klein of in het groot, zorg dan dat je een goede herder bent, met hart voor de schapen, die hen in hun kracht weet te zetten. Bekeer je als je dat niet bent of, zou ik zeggen, je legt best je functie neer.

Ja, door wat laat jij je leiden?

Amen